

UDKAST

Fremsat den {FREMSAT} af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen)

Forslag

til

Lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder

Kapitel 1

Lovens formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at indføre en registreringsordning for socialøkonomiske virksomheder, der kan:

- 1) definere og skabe en fælles identitet for registrerede socialøkonomiske virksomheder,
- 2) regulere registrerede socialøkonomiske virksomheder og skabe en eneret til brug af denne betegnelse, og
- 3) sikre at registrerede socialøkonomiske virksomheder er transparente og lever op til visse standarder i forhold til deres virksomhedsdrift.

§ 2. Loven finder anvendelse på juridiske personer, der har eget CVR-nummer og er hjemmehørende her i landet eller i et andet EU/EØS-land, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for enkeltmandsvirksomheder og virksomheder etableret ved sameje.

Stk. 3. Betingelserne for registrering efter denne lov påvirker ikke eventuelle krav til den enkelte virksomhed, der følger af anden lovgivning.

Kapitel 2

Registrering som socialøkonomisk virksomhed

§ 3. Virksomheder, der opfylder betingelserne i kapitel 3, kan opnå registrering efter denne lov.

Stk. 2. Virksomhedens øverste ledelsesorgan indestår for, at de faktiske oplysninger, der afgives ved registreringen, er korrekte. Sker der efter registreringstidspunktet en ændring i disse forhold, skal ændringen anmeldes senest 2 uger efter, at den er indtrådt.

Stk. 3. Pligten til at afregistrere en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed, der ikke længere opfylder kravene i kapitel 3 og kapitel 4, påhviler den registrerede virksomheds øverste ledelsesorgan.

§ 4. Virksomheder registreret i henhold til denne lov har eneret til at anvende betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed (RSV)« i deres navn og markedsføring.

Stk. 2. Retten til at benytte betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed (RSV)« indtræder 4 uger efter registreringstidspunktet.

Kapitel 3

Betingelser for registrering

§ 5. For at en virksomhed kan opnå registrering, skal den:

- 1) have et »socialt formål«, hvilket betyder, at virksomhedens primære formål er af samfundsgavnlig karakter med et socialt, beskæftigelsesmæssigt, sundhedsmæssigt, miljømæssigt eller kulturelt sigte, samt indlevere dokumentation for, at det sociale formål er optaget i virksomhedens vedtægter eller stiftelsesdokument.
- 2) være erhvervsdrivende og have et væsentligt element af erhvervsdrift ved salg af produkter eller serviceydelser,
- 3) være uafhængig af det offentlige, således at den fungerer uden væsentlig offentlig indflydelse på ledelse eller drift,
- 4) beskrive, hvordan den er inddragende og ansvarlig i sit virke, og
- 5) have en social håndtering af overskud, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ved begrebet »social håndtering af overskud« forstås i denne lov, at virksomheden anvender sit resultat efter skat til:

- 1) reinvestering i egen virksomhed,
- 2) investering i eller donationer til andre registrerede socialøkonomiske virksomheder,
- 3) donationer til organisationer med et almennyttigt eller almenvelgørende formål, eller
- 4) en begrænset udbetaling af udbytte, som skal forstås bredt som enhver form for overskudsdeling, jf. stk. 3.

Stk. 3. Kapitalejere eller en ejerkreds i virksomheder registreret i henhold til denne lov er alene berettigede til at modtage et samlet udbytte, i den tid de har ejet virksomheden, svarende til den oprindeligt indskudte kapital plus en rimelig årlig forrentning af den oprindeligt indskudte kapital. I vurderingen af, hvorvidt en konkret forrentning er rimelig, skal der lægges vægt på, hvad en sædvanlig forrentning er ved tilsvarende investeringer, den generelle udvikling i de finansielle markeder i perioden samt risikoen forbundet med investeringen. En forretning vurderes ikke at være rimelig, hvis den årlige forrentning overstiger diskontoen plus 15 procent eller at der udbetales mere end 35 procent af det samlede overskud i udbytte. Eventuelle udbyttebetalinger skal ske inden for rammerne af de udbytteregler, som virksomheden via anden lov eller aftale er underlagt.

Kapitel 4

Virksomhedens yderligere forpligtelser efter registreringstidspunktet

Rapportering

§ 6. En Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal aflægge årsrapport i overensstemmelse med årsregnskabsloven og skal mindst følge reglerne for regnskabsklasse B samt de tillægskrav til rapporteringen, der fremgår af stk. 2-4.

Stk. 2. En Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal indsende årsrapporten senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Udover de krav til årsrapporten, der følger af årsregnskabsloven, skal en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed årligt, i forbindelse med indsendelse af årsrapporten, rapportere specifikationer af følgende:

- 1) det samlede vederlag m.v. til nuværende og forhenværende medlemmer af ledelsen for deres funktion fordelt på hvert ledelsesorgan samt eventuelle vederlag til virksomhedens stiftere og ejere,
- 2) aftaler indgået med nærtstående parter,
- 3) likvide midler og andre aktiver, der udloddes eller uddeles af virksomhedens formue, og
- 4) hvordan virksomheden opfylder sit sociale formål, jf. § 5, stk.1, nr. 1, og hvordan virksomheden er inddragende og ansvarlig i sit virke, jf. § 5, stk. 1, nr. 4.

Stk. 4. Hvis der udbetales et udbytte, skal en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed i forbindelse med udbetalingen indsende en beregning, der viser forrentningen af den investerede kapital.

Stk. 5. Såfremt oplysningerne nævnt i stk. 3, nr. 1-4, fremgår af virksomhedens årsrapport anses det for opfyldelse af rapporteringskravet i stk. 3.

Vederlag

§ 7. Det øverste ledelsesorgan i en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal påse, at udbetaling af vederlag ikke overstiger, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, samt hvad der må anses for forsvarligt i forhold til virksomhedens sociale formål.

Likvidation og kapitalnedsættelse

§ 8. Ved likvidation af en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal et eventuelt overskud herved anvendes i overensstemmelse med § 5, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Ved kapitalnedsættelse i en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal en udlodning holdes inden for begrænsningen fastsat i § 5, stk. 1, nr. 5.

Kapitel 5

Administration af loven

§ 9. Social-, Børne- og Integrationsministeriet er registreringsmyndighed i henhold til denne lov.

Stk. 2. Anmeldelse samt registrering og afregistrering efter § 3 samt indberetninger, som følger af kapitel 3 og 4, skal ske efter regler fastsat efter § 10.

Stk. 3. Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan nægte en virksomhed registrering, hvis den ikke opfylder betingelserne i lovens § 3. Dette skal meddeles virksomheden senest 4 uger efter registreringstidspunktet.

Stk. 4. Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan afregistrere en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed, der ikke overholder denne lovs bestemmelser.

§ 10. Social-, Børne- og Integrationsministeren skal fastsætte nærmere regler om

- 1) brug af it-systemer samt anmeldelse og indberetninger i dette, herunder hvilke forhold virksomheden selv kan eller skal registrere,
- 2) offentliggørelse af indleverede dokumenter, herunder hvilke dokumenter registrerede socialøkonomiske virksomheder selv kan eller skal offentliggøre i it-systemet,
- 3) hvorvidt indgivne oplysninger om registrerede socialøkonomiske virksomheder skal være offentligt tilgængelige, og
- 4) gebyrer for registrering eller afregistrering, brugen af it-systemet og rykkerskrivelser m.v. ved for sen betaling.

Kapitel 6

Kommunikation

§ 11. Social-, Børne- og Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Social-, Børne- og Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 12. Social-, Børne og Integrationsministeren kan fastsætte regler om, at ministeriet kan udstede afgørelser om registreringsnægtelse eller afregistrering uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen. Tilsvarende regler kan fastsættes i forhold til andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Social-, Børne- og Integrationsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser om registreringsnægtelse eller afregistrering og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Social-, Børne-, og Integrationsministeriet som afsender.

§ 13. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Social-, Børne- og Integrationsministeriet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Social-, Børne- og Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 7

Straffebestemmelser

§ 14. Overtrædelse af § 4, stk. 1, og § 8 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Kapitel 7

Klageadgang

§ 15. Afgørelser truffet af Social-, Børne- og Integrationsministeriet i henhold til denne lov kan indbringes for [valg af ankenævn udestår] senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 8

Ikrafttræden m.v.

§ 16. Social-, børne- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund, formål og hovedindhold
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Gældende ret på området
 - 2.2. Udvalget for socialøkonomiske virksomheders overvejelser
 - 2.3. Den foreslåede ordning
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets baggrund, formål og hovedindhold

Bag lovforslaget ligger en vision om, at flere væsentlige samfundsmæssige udfordringer i fremtiden bliver effektivt og hensynsfuldt løst af socialøkonomiske virksomheder til gavn for borgerne og samfundet.

Samfundet står overfor en række udfordringer, som lav vækst, mange mennesker på kanten af arbejdsmarkedet, store globale miljøproblemer og stigende pres på sundhedssektoren.

Erfaringer, såvel her i landet som internationalt, viser, at socialøkonomiske virksomheder kan bidrage til at løse nogle af disse samfundsmæssige udfordringer. Det kan ske direkte gennem deres virke, men også ved at inspirere den private og den offentlige sektor til sociale forandringer og til at sætte nye og højere standarder for vækst og velfærd.

Formålet med lovforslaget er at definere og skabe en fælles identitet for registrerede socialøkonomiske virksomheder og give dem en eneret til brug af betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«. Lovforslaget skal regulere de registrerede socialøkonomiske virksomheder og sikre, at de er transparente og lever op til visse standarder i forhold til deres virksomhedsdrift.

Lovforslagets registreringsmodel skal bidrage til at definere, legitimere og regulere sektoren. Lovforslaget giver mulighed for at identificere en gruppe virksomheder, som lever op til en fastsat definition, og som herefter kan registrere sig som »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«. Lovforslaget har således ikke til hensigt at omfatte hele det socialøkonomiske felt eller alle virksomheder, der yder en social indsats. Lovforslaget giver dermed ikke eneret til at benytte betegnelsen »socialøkonomisk virksomhed«. Samlet skal lovforslaget bidrage til at muliggøre en målrettet fremtidig indsats, der gør det lettere og mere attraktivt at skabe, drive og udvide en socialøkonomisk virksomhed i Danmark.

Lovforslaget er fremsat på baggrund af Udvalget for socialøkonomiske virksomheders udkast til lovforslag om registrerede socialøkonomiske virksomheder. Udvalgets udkast til lovforslaget er en del af den anbefalingsrapport, som Udvalget afleverede til regeringen i september 2013. Udvalget blev nedsat i februar 2013 som et led i den politiske aftale om finansloven for 2013, indgået mellem regeringen og Enhedslisten, hvor der blandt andet blev aftalt følgende:

»Der nedsættes derfor et hurtigt arbejdende udvalg, der undersøger barrierer for etablering og udvikling af socialøkonomiske virksomheder og kommer med anbefalinger, herunder udarbejder et konkret lovforslag til en ny særlig virksomhedsform under navnet socialøkonomisk virksomhed.«

Udvalget valgte efter deres undersøgelser at anbefale en registreringsmodel og udarbejdede et udkast til lovforslaget som en del af deres anbefalinger. Bort set fra at registreringen og indberetninger, der følger af denne lov, skal ske til Social-, Børne- og Integrationsministeriet og ikke Erhvervsstyrelsen, er dette lovforslag er i al væsentlighed overensstemmende med Udvalgets udkast.

Social-, børne- og integrationsministeren evaluerer lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder tre år efter ikrafttrædelsen. Dette sker med henblik på en vurdering af, om loven eller dens enkelte bestemmelser har opfyldt formålet. Evalueringen vil ske under inddragelse af de væsentligste interessenter.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Eneret til anvendelse af betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« og proces for registrering.
- Betingelser for at en virksomhed kan lade sig registrere som Registreret Socialøkonomisk Virksomhed.
- Forpligtelser efter registreringstidspunktet vedr. eksempelvis regnskab, ledelse, overskudshåndtering, m.v., som skal skabe transparens og sikre, at virksomheden lever op til betingelserne for registrering.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret på området

Officielt er betegnelsen socialøkonomisk virksomhed i dag ikke entydigt defineret, og socialøkonomiske virksomheder er ikke særskilt reguleret i eksisterende lovgivning i forhold til det sociale element i deres virke.

2.2. Udvalget for socialøkonomiske virksomheders overvejelser

Der findes ikke én særlig selskabsform eller lovgivning, der definerer eller regulerer gruppen af socialøkonomiske virksomheder i Danmark, men de er derimod selskabsretligt organiseret meget forskelligt.

Fraværet af en egentlig lovregulering kan i nogle sammenhænge være en barriere for socialøkonomiske virksomheder, da det kan gøre det vanskeligt for socialøkonomiske virksomheder at legitimere deres virksomhed som værende socialøkonomisk. Denne udfordring kommer særligt til udtryk i forhold til markedsføring og i kommunikationen med kunder, investorer og andre samarbejdspartnere. Med en registreringsordning skabes en klar identitet for socialøkonomiske virksomheder, som understøtter deres virke som virksomheder, der bygger på sociale formål. Det vil også muliggøre en fremtidig indsats, som kan fremme sektoren og understøtte fremvæksten af socialøkonomiske virksomheder.

Da udvalget blev nedsat i februar 2013, fremgik det af udvalgets kommissorium, at udvalget skulle: *Beskrive en ny selskabsform for socialøkonomiske virksomheder, herunder udarbejde udkast til lovforslag om en ny selskabsform for socialøkonomiske virksomheder.* Internationalt har Storbritannien, Sverige, USA, Belgien, Finland, Frankrig og Italien indført en regulering af socialøkonomiske virksomheder. Dette har enten været i form af en målrettet selskabsform eller en registreringsordning.

Grunden til, at udvalget har anbefalet, at der etableres en registreringsmodel for socialøkonomiske virksomheder i Danmark frem for en målrettet selskabsform, er først og fremmest, at man vil kunne favne hele den eksisterende sektor, uden at virksomhederne behøver at ændre selskabsform, da socialøkonomiske virksomheder selskabsretligt er organiseret meget forskelligt. Samtidig giver registreringen mulighed for, at de socialøkonomiske virksomheder også i fremtiden frit kan vælge den selskabsform, som passer bedst til deres ønskede ejerforhold og virksomhedsdrift i en sektor, der er præget af innovation og nyskabelse. Det er således muligt for langt de fleste af de virksomheder, der udøver virksomhed i feltet, at tilpasse sig lovgivningen og dermed blive en del af den nye klassificering. Dertil har virksomheder, der ønsker at udøve deres virksomhed under andre forudsætninger end dem, som fremgår af loven, fortsat mulighed for at bruge betegnelsen socialøkonomisk om virksomheden eller dennes aktivitet.

2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning har udelukkende til formål at give de socialøkonomiske virksomheder en mulighed for at blive en klassificeret del af det socialøkonomiske felt. Fordelen ved registreringen er således registreringen i sig selv, mens eventuel yderligere målrettet, materiel regulering kan fremgå af særskilt lovgivning.

Det foreslås, at der indføres en registreringsordning for socialøkonomiske virksomheder. Virksomheder, der falder inden for lovens anvendelsesområde og opfylder betingelserne for registrering, kan lade sig registrere og dermed få en eneret til at benytte betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«.

Den foreslåede eneret til at anvende betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« har til formål at sikre kunder, investorer og andre interessenters tillid til den socialøkonomiske sektor. Eneretten beskytter virksomheden mod ubillig konkurrence fra andre, der ved uretmæssigt at betegne virksomheden som en »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« forsøger at opnå en konkurrencefordel.

Der stilles ikke krav til de registrerede virksomheders selskabsform, og hensigten er, at alle virksomhedsformer, med undtagelse af enkeltmandsvirksomheder og virksomheder etableret ved sameje, skal kunne lade sig registrere, såfremt de opfylder kravene hertil.

Betingelserne for registrering har til formål at afgrænse en delmængde af socialøkonomiske virksomheder inden for det socialøkonomiske felt, der lever op til en række betingelser, som klassificerer feltet og giver en signalværdi overfor omverdenen. Disse betingelser er, at virksomheden:

- har et socialt formål, der er optaget i virksomhedens vedtægter eller stiftelsesdokument,
- er erhvervsdrivende,
- er uafhængig af det offentlige,
- beskriver, hvordan den er inddragende og ansvarlig i sit virke, og
- har en social håndtering af sit overskud.

»En social håndtering af overskud« består efter forslaget i, at virksomheden skal bruge sit resultat efter skat til reinvestering i egen virksomhed, investering i eller donationer til andre registrerede socialøkonomiske virksomheder, donationer til organisationer med et almennyttigt eller almenvælgørende formål eller en begrænset udbetaling af udbytte. Det udbytte, den enkelte kapitalejer kan modtage i sin ejertid, begrænses til den investerede kapital plus en rimelig forrentning heraf.

Ved registreringen indestår virksomhedens øverste ledelsesorgan for, at de faktiske oplysninger, der afgives ved registreringen, er korrekte. Virksomhedens øverste ledelsesorgan har herefter ansvar for, at virksomheden løbende opfylder betingelserne i kapitel 3 og de yderligere forpligtelser, som følger af registreringen i kapitel 4, da de ellers skal lade virksomheden afregistrere.

Den første af de yderligere forpligtelser har til formål at skabe transparens hos de registrerede virksomheder ved, at de mindst skal aflægge en årsrapport efter reglerne for regnskabsklasse B. Hvis virksomheden efter årsregnskabsloven aflægger regnskab ved en højere regnskabsklasse, skal årsregnskabslovens bestemmelser dog følges. Virksomheden skal indsende årsrapporten senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning. For at skabe yderligere transparens skal årsrapporten suppleres af en specifikation af virksomhedens aflønning af ledelsen, aftaler med nærtstående parter samt likvide midler og andre aktiver, der udledes eller uddeles af virksomhedens formue. Endvidere skal virksomheden rapportere, hvordan den opfylder sit sociale formål og ajourføre, hvordan den er inddragende og ansvarlig i sit virke. Specifikationerne skal rapporteres årligt i forbindelse med indsendelse af årsrapporten eller skal fremgå i selve årsrapporten. Dertil skal virksomheden, hvis den vælger at foretage en udbyttebetaling, indsende en beregning, der viser, hvilken forrentning af den investerede kapital det udbetalte udbytte svarer til.

Ledelsen i en »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« skal sikre, at udbetaling af vederlag i virksomheden ikke overstiger, hvad der anses sædvanligt efter hvervets art, arbejdets omfang, og hvad der må anses for forsvarligt i forhold til virksomhedens formål. Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med udbyttebegrænsningen og skal medvirke til at sikre, at ledelsen ikke omgår udbyttebegrænsningen eller på anden måde beriger sig selv eller andre på bekostning af virksomhedens sociale formål.

Derudover må virksomheden ikke omgå udbyttebegrænsningen ved likvidation eller kapitalnedsættelse, hvorfor det angives, at virksomheden også i den forbindelse skal have en social håndtering af overskuddet.

Social-, Børne- og Integrationsministeriet er registreringsmyndighed. Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan nægte en virksomhed registrering inden for 4 uger efter registreringstidspunktet og kan tillige afregistrere virksomheder, der ikke lever op til lovens bestemmelser. Desuden har Social-, Børne- og Integrationsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om administration af lovens bestemmelser og den kommunikation med virksomhederne, som følger af lovens administration.

Overtrædelse af eneretten til at anvende begrebet »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« er strafbelagt efter denne lov. Det gælder ligeledes manglende eller fejlagtig dokumentation på, at virksomheden har

en social håndtering af et eventuelt overskud ved likvidation og overholder udbyttebegrænsningen i forbindelse med udlodning ved kapitalnedsættelse. Overtrædelse af andre bestemmelser vil medføre afregistrering. Juridiske personer kan dog fortsat pålægges et strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Afgørelser truffet af Social-, Børne- og Integrationsministeriet i henhold til loven kan indbringes for [valg af ankenævn udestår].

Social-, børne- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, og loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en offentlig ordning vedrørende registrering af visse virksomheder. Lovforslaget vil nødvendiggøre oprettelse af et it-system i Social-, Børne- og Integrationsministeriet. Omkostningerne hertil forventes at udgøre 0,5 mio. kr.

Endvidere forventes der et øget personaleforbrug til stikprøvekontrol med socialøkonomiske virksomheder og administration af loven, hvilket forventes samlet at andrage 0,5 mio. kr. om året.

Omkostningerne til etablering og drift af registreringsmodellen er finansieret af finanslovsbevillingerne fra 2013.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der er tale om en frivillig registreringsordning, hvilket betyder, at der ikke pålægges erhvervslivet øgede byrder. Der forventes ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer, m.v.: Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danske Advokater, Danmarks Eksportråd, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Finansrådet, Forbrugerrådet, Frivilligrådet, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, LOS - De private sociale tilbud, Lønmodtagernes Garantifond, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Rådet for Samfundsansvar, Rådet for Socialt udsatte og Selveje Danmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	nej	Ja, lovforslaget vil nødvendiggøre oprettelse af et it-system i Social-, Børne- og Integrationsministeriet. Omkostningerne hertil forventes at udgøre 0,5 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	nej	Ja, der forventes at være et øget personaleforbrug til stikprøvekontrol med socialøkonomiske virksomheder og administration af loven, hvilket forventes samlet at andrage 0,5 mio. kr. om året.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej, ordningen er frivillig.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej, ordningen er frivillig.
Miljømæssige konsekvenser	nej	nej
Administrative konsekvenser for borgerne	nej	nej
Forholdet til EU-retten	Intet	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af forslaget til § 1, at formålet med loven er at indføre en registreringsordning, der kan definere og skabe en fælles identitet for registrerede socialøkonomiske virksomheder samt regulere disse. Til understøttelse af dette formål skabes en eneret til brug af betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«, og derved imødekommes behovet for at kunne identificere registrerede socialøkonomiske virksomheder i forhold til det resterende socialøkonomiske felt.

For at sikre et stabilt marked er den socialøkonomiske sektor i høj grad afhængig af tillid fra omverdenen. Derfor er det også en del af forslaget til § 1, at formålet er at sikre, at de registrerede socialøkonomiske virksomheder er transparente og lever op til visse standarder i forhold til deres virksomhedsdrift.

Forslaget til § 1 er formuleret, så det ligger inden for rammerne af de mål og principper, som fremgår af anbefalingerne fra Udvalget for socialøkonomiske virksomheder, som blev nedsat i forbindelse med den politiske aftale mellem regeringen og enhedslisten i forbindelse med finansloven 2013, jf. Almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 1.

Til § 2

Forslagets § 2 bestemmer lovens anvendelsesområde. Virksomheden skal være en selvstændig juridisk person med eget CVR nummer. Hensigten med betegnelsen »juridiske personer« er en bred definition af selskabsbegrebet, og alle selskabsformer kan være omfattet af loven, jf. dog stk. 2. Kravet om eget CVR nummer medfører, at et P-nummer for en produktion eller afdeling i en større organisation ikke alene kan opnå registrering. Virksomheden skal desuden være hjemmehørende i Danmark eller et andet EU/EØS land, hvorved forstås, at hovedparten af styrelsesorganerne og hovedkontoret skal have sæde her i landet eller i et andet EU/EØS-land.

I forslagens § 2, stk. 2, bestemmes, at enkeltmandsvirksomheder og virksomheder etableret ved sameje ikke er omfattet af loven. Årsagen hertil er, at der ved disse virksomhedsformer ikke er en adskillelse mellem ejers formue og virksomhedens formue. Dette vil kunne skabe en stor usikkerhed for interessenter i forhold til sammenblanding af midlerne fra virksomhedens formue og den personlige formue, hvorfor disse virksomhedsformer ikke kan registreres.

Efter forslagens § 2, stk. 3, præciseres det, at de materielle krav i forhold til formål, uddelinger, ledelse, regnskabsaflæggelse og transparens ikke påvirker anden materiel regulering (f.eks. i fondslovgivningen og årsregnskabsloven), som den pågældende registrerede socialøkonomiske virksomhed måtte være underlagt. Loven kan således siges at indebære en materiel minimumsregulering af socialøkonomiske virksomheder mht. formål, ledelse, uddelinger, regnskabsaflæggelse m.v., hvis de ønsker at blive registreret i henhold til loven, men registreringen ændrer ikke på den evt. materielle regulering, som virksomheden i øvrigt er omfattet af i henhold til anden lovgivning. Der er ved udarbejdelsen af lovforslaget ikke fundet uforenlige regler i anden lovgivning eller uhensigtsmæssige samspil med andre regler.

Til § 3

Forslagets § 3 har til hensigt at sætte den overordnede ramme for registreringen af socialøkonomiske virksomheder.

Efter forslagens stk. 1 har en socialøkonomisk virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 3, ret til at lade sig registrere efter reglerne i denne lov. Hermed kan virksomheder, der i udgangspunktet

opfylder betingelserne i kapitel 3, lade sig registrere, hvis de har til hensigt at efterleve de resterende krav, der følger af registreringen. Det bemærkes, at ordningen er frivillig, og virksomheden ikke pålægges at lade sig registrere blot fordi, den opfylder betingelserne i forslaget kapitel 3.

I det foreslåede stk. 2 præciseres det, at der påhviler det øverste ledelsesorgan en særlig forpligtelse til at sikre, at virksomheden opfylder betingelserne for registrering på registreringstidspunktet. Der til bestemmes, at ændringer i de faktiske oplysninger, som virksomheden efter loven skal registrere, skal anmeldes senest 2 uger efter de er indtrådt. Bestemmelsen har således til hensigt at fremhæve virksomhedens forpligtelse til at ajourføre de oplysninger, som virksomheden har indgivet i forbindelse med registreringen eller på et senere tidspunkt.

Forslagets § 3, stk. 3, bestemmer, at det øverste ledelsesorgans forpligtelse også gælder i forhold til at lade virksomheden afregistrere, såfremt virksomheden ikke længere opfylder betingelserne i forslaget kapitel 3 og 4.

Til § 4

Bestemmelsen i forslaget § 4 fastslår, at det udelukkende er virksomheder, der er registreret efter denne lov, som må markedsføre sig som en »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« (RSV). Der opnås således en eneret for de registrerede socialøkonomiske virksomheder til at benytte denne betegnelse, mens betegnelsen »socialøkonomisk virksomhed« fortsat kan benyttes af ikke registrerede virksomheder, da registreringen er en klassificering af en gruppe virksomheder i et større felt.

Der er tale om en central bestemmelse, der sammen med registreringen har til formål at udbrede kendskabet til den socialøkonomiske sektor blandt andet hos banker, mulige samarbejdspartnere og øvrige interessenter. Derudover sikrer eneretten kundernes, investorernes og andre interessenters tillid til sektoren ved at beskytte mod uretmæssig brug af betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«, heri også beskytte producenter og virksomheder mod ubillig konkurrence fra andre, der ved uretmæssigt at betegne virksomheden som en »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« forsøger at opnå en konkurrencefordel.

I den forbindelse vil bestemmelsen også finde anvendelse i tilfælde, hvor melleghandlere, samarbejdspartnere, m.v. markedsfører virksomheden eller dennes produkter under henvisning til, at virksomheden er en »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«.

I forslaget § 2 bestemmes, at en virksomhed har ret til at benytte betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« 4 uger efter registreringstidspunktet. Bestemmelsen har til formål at sikre, at registreringsmyndigheden kan udføre en stikprøvekontrol af virksomhederne på registreringstidspunktet og eventuelt nægte virksomheden registrering, hvis den ikke opfylder kravene i forslaget § 5.

Til § 5

Bestemmelsen i forslaget § 5 opstiller betingelserne for, at en socialøkonomisk virksomhed kan lade sig registrere efter forslaget § 3.

Betingelserne i forslaget § 5 har ikke til hensigt at omfatte alle de virksomheder, der vil bruge betegnelsen socialøkonomisk virksomhed eller har aktiviteter inden for det socialøkonomiske felt. Bestemmelsen i forslaget § 5 opstiller betingelser for registrering, der klassificerer en del af feltet, som opfylder visse krav, hvilket giver virksomhederne mulighed for at blive registreret efter forslaget § 3 og opnå en eneret til at anvende betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« efter forslaget § 4. En registreret socialøkonomisk virksomhed skal ligeledes løbende efter registreringen opfylde betingelserne i § 5.

Efter bestemmelsen i forslaget § 5, stk. 1, nr. 1, skal virksomheden have et socialt formål, hvilket defineres bredt. Kravet er, at virksomheden skal have et primært formål af samfundsgavnlig karakter med et socialt, beskæftigelses-, sundheds-, miljømæssigt eller kulturelt sigte. Virksomheden skal desuden dokumentere, at formålet er optaget i virksomhedens vedtægter. Såfremt virksomheden ikke er forpligtet til at have vedtægter, hvilket eksempelvis gør sig gældende for et interessentskab (I/S), skal det sociale formål optages i virksomhedens stiftelsesdokument eller lignende.

Derudover fremgår det af forslaget § 5, stk. 1, nr. 2, at virksomheden skal være erhvervsdrivende og have et væsentligt element af erhvervsdrift ved salg af produkter eller serviceydelser. Socialøkonomiske virksomheder kan have meget forskellige ressourcegrundlag. Udover indtægt fra egentlig erhvervsdrift kan virksomhederne få deres driftskapital fra en lang række kilder, såsom donationer, private eller offentlige fonde, offentlige støtteordninger, satspuljemidler, m.v. Ved »erhvervsdrift« forstår efter denne lov al indtægt fra salg af serviceydelser eller produkter til såvel private som offentlige kunder. Kravet om et væsentligt element af erhvervsdrift skal ikke forstås således, at størstedelen af virksomhedens indtægter skal stamme fra erhvervsdrift, men erhvervsdriften skal dog udgøre en betydelig andel af omsætningen. Det tillægges ligeledes ikke betydning, hvorvidt virksomheden kan afsætte sit produkt eller sin serviceydelse til en eller flere kunder, heri om virksomhedens eneste kunde er en offentlig myndighed. Det er ikke et krav, at virksomheden er momspligtig for at opfylde betingelsen om »et væsentligt element af erhvervsdrift«, men det vil altid regnes for et væsentligt element af erhvervsdrift, når virksomheden er momspligtig eller er omfattet af lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., 1. led. Lønsumsafgiftslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., 1. led omfatter virksomheder, der er undtaget fra momspligten efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 10-12, 15, 16, 19, men i stedet for betaler lønsumsafgift. Eksempler på virksomheder, der er undtaget af momslovens § 13, men betaler lønsumsafgift, er blandt andet finansielle virksomheder og virksomheder, der arbejder inden for sundhedssektoren.

Efter forslaget § 5, stk. 1, nr. 3, skal virksomheden være uafhængig af det offentlige, herved forstået, at virksomheden drives uden væsentlig offentlig indflydelse på ledelse eller drift. Det er en konkret vurdering, men der vil altid foreligge væsentlig offentlig indflydelse, når en overvejende del af en virksomhed ejes af det offentlige, eller en overvejende del af virksomhedens ledelse er udpeget af en offentlig myndighed. Det vil desuden altid være væsentligt, hvis det offentlige har bestemmende indflydelse som defineret i selskabslovens § 7, der regulerer, hvornår der forligger bestemmende indflydelse hos et moderselskab over et datterselskab.

Bestemmende indflydelse, efter principperne i selskabslovens § 7, forligger som udgangspunkt, når en offentlig myndighed direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed. Derudover forligger der bestemmende indflydelse, når en offentlig myndighed har:

1. råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
2. beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
3. beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden, eller
4. råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ, og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Efter forslaget § 5, stk. 1, nr. 4, skal virksomheden allerede ved registreringen indlevere en beskrivelse af, hvordan den er inddragende og ansvarlig i sit virke. Hvis virksomheden er nyetableret skal beskrivelsen bestå af en plan for, hvordan virksomheden fremover ønsker at være inddragende og ansvarlig i sit virke. Med inddragende og ansvarlig i sit virke forstås, at virksomhedens ledelse søger at involvere virksomhedens ansatte, kunder, samarbejdspartnere og interessenter samt udviser ansvarlighed i forhold til det sociale formål i virksomhedens forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Det er det øverste ledelsesorgan, der skal varetage den overordnede og strategiske ledelse af

selskabet samt sikre en forsvarlig organisation af virksomheden. Denne beskrivelse skal ajourføres i forbindelse med indsendelsen af årsrapporten, jf. § 6, stk. 3, nr. 4.

Efter forslaget § 5, stk. 1, nr. 4, skal virksomheden have en »social håndtering« af overskud, hvilket er defineret i stk. 2 ved, at virksomheden anvender sit resultat efter skat til reinvestering i egen virksomhed, andre registrerede socialøkonomiske virksomheder, donationer til organisationer med et almennyttigt eller almenvelgørende formål eller i begrænset omfang udbytte til investorer. Hensættelser kan således ske til reinvestering i egen virksomhed eller til de listede formål i forslaget § 5, stk. 2, nr. 2-4, som er udtømmende anført.

Investeringer i andre registrerede socialøkonomiske virksomheder efter forslaget § 5, stk. 2, nr. 2, må kun ske til virksomheder, der er registrerede efter denne lov.

Bestemmelsen i § 5, stk. 2, nr. 3, medfører, at de registrerede socialøkonomiske virksomheder kan uddele midler til andre organisationer, der arbejder ud fra et formål, der kommer samfundet til nytte. Ordet »organisationer« i foreslaget dækker over foreninger, fonde, stiftelser m.v., som kan regnes for selvstændige juridiske personer. Ordene »almenvelgørende« og »almennyttige« følger SKATs praksis, og indregnet i forslaget § 5, stk. 2, nr. 3, er i hvert fald donationer til almenvelgørende og almennyttige foreninger, som er godkendt efter ligningslovens § 8 A og offentliggjort på SKATs hjemmeside. Det forhold, at en forening m.v. ikke kan godkendes efter ligningslovens § 8 A, er dog ikke nødvendigvis ensbetydende med, at foreningen ikke kan betragtes som almenvelgørende eller på anden måde almennyttig i relation til denne lov. Uanset hvilken form for organisation, der er tale om, skal der foretages en selvstændig vurdering af, hvorvidt organisationens formål må anses for almenvelgørende eller almennyttigt.

Det er vigtigt at skelne mellem den registrerede socialøkonomiske virksomheds formål, som skal ligge inden for rammerne i lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, og formålet i den organisation, som de kan donere deres overskud til. Begreberne »almenvelgørende« og »almennyttige« formål fortolkes bredere end et socialt formål og omfatter derfor også flere organisationer end dem, der har et socialt formål. Selvom formålet i den organisation, som man ønsker at lave en donation til, ikke skal være omfattet af formålsbegrebet i lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, skal den enkelte uddeling fortsat falde inden for den registrerede socialøkonomiske virksomheds sociale formål.

For at et formål kan anses for almenvelgørende, er det en forudsætning, at støtten ydes til personer inden for en videre kreds, der er i økonomisk trang eller har vanskelige økonomiske kår. Formålet anses for almennyttigt efter SKATs praksis, når det ud fra en almindeligt fremherskende opfattelse kan karakteriseres som nyttigt. Blandt sådanne almennyttige formål kan nævnes sociale, kunstneriske og andre kulturelle formål, miljømæssige, videnskabelige - herunder forskningsmæssige eller sygdomsbekæmpende - humanitære, undervisningsmæssige, religiøse eller nationale øjemed. Også idrætsforeninger og dyreværnsorganisationer vil kunne anses for almennyttige. Derimod vil organisationer, der varetager politiske, økonomiske eller erhvervsmæssige interesser, ikke kunne anses for almennyttige.

For at formålet i den organisation, der uddeles til, kan anses for almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt kræves, at formålet skal komme en vis videre kreds til gode. Ved begrebet »en vis videre kreds« fremgår følgende praksis omkring ligningslovens § 8 A: »Det må kræves, at den virksomhed vedkommende forening mv. udøver, ikke blot omfatter personer inden for et lokalt eller på anden måde stærkt begrænset område, men er til fordel for en videre kreds af personer, f.eks. i hele landet eller større dele af dette. I praksis lægges der vægt på befolkningstallet i vedkommende område.« En organisation, som efter vedtægterne kun kan uddele til personer med tilknytning til f.eks. en bestemt virksomhed, uddeler ikke til en ubestemt videre kreds. Derimod kan formålet i den organisation, der modtager en uddeling, være almennyttig, selvom kun en enkelt person eller en enkelt institution bliver tilgodeset, når blot den pågældende er valgt som en blandt mange mulige. Uddelinger kan desuden ske på baggrund af en geografisk afgrænsning, når blot organisationen, der

modtager uddelingen, har et formål, der er geografisk afgrænset efter objektive kriterier. En Registreret Socialøkonomisk Virksomhed kan f.eks. foretage uddelinger, der understøtter en fortsat beboelse af en ø eller et andet afgrænset lokalområde, eksempelvis ved at støtte en lokal idrætsforening, et lokalmuseum eller lignende.

Det er i almindelighed uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt et formål kan anses for almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt, om det udøves her i landet eller i udlandet. Det er dog som hovedregel en betingelse, at administrationen af de midler, der kommer formålet til gode, finder sted her i landet. Er der tale om midler til en udenlandsk organisation, hvor myndighederne i det pågældende land skønner, at organisationens midler forvaltes forsvarligt, kan det være uden betydning, at administrationen ligger i udlandet.

Hvis resultatet efter skat benyttes til at udbetale udbytte efter forslagets § 5, stk. 2, nr. 4, skal begrænsningen efter forslagets § 5, stk. 3 overholdes, medmindre udbetalingen sker til en anden Registreret Socialøkonomisk Virksomhed. Det er ikke hensigten med bestemmelsen at begrænse muligheden for koncerndannelse mellem virksomheder registreret i henhold til denne lov. Eksempelvis kan et kapitalsekskab, der er en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed og ejer et andet kapitalsekskab registreret efter denne lov, kunne modtage udbytte herfra uden at skulle overholde begrænsningen i forslagets § 5, stk. 3. Begrebet udbytte i forslagets § 5, stk. 2, nr. 4, og § 5, stk. 3, skal forstås bredt som enhver form for overskudsdeling mellem ejere af en virksomhed. For kapitalsekskaber vil dette være udbytte.

Stk. 3 finder anvendelse på alle selskabsformer, der efter den regulering, de er underlagt, kan overføre overskud til ejere, og er en begrænsning af, hvor stort et udbytte registrerede socialøkonomiske virksomheder kan udbetale til de enkelte ejere.

Den enkelte ejer kan maksimalt modtage et udbytte svarende til den pågældendes investerede kapital plus en rimelig årlig forrentning heraf, i den tid personen har været ejere af virksomheden. Dermed skal udbytteberegningen ikke foretages før det tidspunkt, hvor udbytteudbetalingen finder sted, og der indregnes kun ejertiden frem til udbetalingstidspunktet. Dermed kan udbyttet sammenlignes med lignende investeringer i samme periode.

I vurderingen af, hvorvidt en konkret forrentning er rimelig, vil der blive lagt vægt på, hvad en sædvanlig forrentning er ved tilsvarende investeringer, den generelle udvikling i de finansielle markeder i perioden samt risikoen forbundet med investeringen. En forretning vurderes ikke at være rimelig, hvis minimum en af følgende to parametre overskrides:

- En årlig forrentning svarende til diskontoen plus 15 procent.
- Udbetaling af mere end 35 procent af det samlede overskud i udbytte.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre selskabslovens regler om udbytte for kapitalsekskaber eller andre eksisterende regler i relation til andre selskabsformer. Eksempelvis sekskaber, som ikke må overføre overskud til ejere i forhold til den regulering, de via lov eller aftale er underlagt. Her tænkes eksempelvis på foreninger, hvor vedtægterne bestemmer, at der ikke kan ske en fordeling af overskud blandt medlemmerne eller et sekskab med begrænset ansvar (S.m.b.a), hvor vedtægter bestemmer, at der ikke kan overføres overskud til ejerne. Bestemmelsen er ikke relevant for fonde, da disse per definition ikke har ejere.

Formålet med bestemmelsen er, at virksomhederne fortsat har mulighed for at tiltrække investorer ved at kunne udbetale et udbytte, men begrænsningen sikrer, at virksomhederne ikke drives efter et formål om størst muligt udbytte til ejere og investorer på bekostning af det sociale formål.

Bestemmelserne i forslaget §§ 6-8 opstiller de betingelser, som en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal opfylde efter registreringen.

Til § 6

Forslagets § 6 angiver de forpligtelser til rapportering, som en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed her efter registreringstidspunktet.

Reglerne for udarbejdelse af årsrapporter efter årsregnskabsloven er baseret på den såkaldte byggeklodsmodel, hvorefter regelsættet, som virksomhederne er forpligtet til at følge, primært afhænger af virksomhedens størrelse. Det vil sige, at små virksomheder skal følge forholdsvis få, typisk brede, krav, mens større virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav.

Alle selskabsformer med begrænset hæftelse skal i udgangspunktet aflægge en årsrapport, jf. årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, men flere af de socialøkonomiske virksomheder kan være undtaget grundet størrelsesgrænsen i årsregnskabslovens § 4, stk. 1. Denne bestemmelse fastslår, at virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 3 (virksomheder og foreninger med begrænset ansvar) og § 4 (andelsselskaber med begrænset ansvar) ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport, hvis de ligger under de anførte størrelsesgrænser. Undtagelsen gælder, såfremt virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to ud af de tre følgende størrelser: 1) 7 mio. kr. i balancesum, 2) 10 mio. kr. i nettoomsætning og 3) 10 heltidsbeskæftigede gennemsnitligt i regnskabsåret.

Undtagelsen gælder *kun* for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i årsregnskabslovens § 4, stk. 1. Andre virksomheder som f.eks. aktie- og anpartsselskaber med begrænset ansvar samt erhvervsdrivende fonde *skal* aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven, uanset om de i øvrigt måtte opfylde størrelsesgrænserne i stk. 1, idet disse virksomheder mindst skal følge reglerne for regnskabsklasse B, jf. årsregnskabslovens § 7.

Forslagets stk. 1 bestemmer, at de registrerede socialøkonomiske virksomheder, der er undtaget fra pligten til at aflægge regnskab efter årsregnskabsloven, mindst skal aflægge regnskab efter regnskabsklasse B. Denne regnskabsklasse gælder for »små virksomheder«, hvilket defineres som virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to ud af de tre følgende størrelser: 1) en balancesum på 36 mio. kr., 2) en nettoomsætning på 72 mio. kr. og 3) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1. Hvis en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed overskrider denne tærskelværdi, vil den blot skulle aflægge årsregnskab efter sin respektive regnskabsklasse.

En Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal endvidere have et offentligt tilgængeligt regnskab. Formålet hermed er at skabe transparens omkring de registrerede virksomheder. Offentliggørelsen sker ved indsendelse af årsrapporten efter forslaget stk. 2, hvorefter den gøres offentligt tilgængelig. Årsrapporten skal være modtaget senest 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

For at imødekomme ønsket om transparens bestemmer forslaget stk. 3, at de registrerede socialøkonomiske virksomheder skal indgive en specifikation, der vedrører den del af håndteringen af virksomhedens midler, der ikke fremgår af årsregnskabet.

I forslaget stk. 3, nr. 1 benyttes begrebet »ledelsen« om ethvert medlem af de organer, som udøver den overordnede og/eller daglige ledelse, herunder direktionen, bestyrelsen, tilsynsrådet, m.v. Hvis stiftere eller ejere aflønnes, skal dette ligeledes fremgå i specifikationen. Bestemmelsen har til formål at sikre, at en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed ikke kan omgå udbyttebegrænsningen gennem udbetalingen af vederlag til stiftere, ejere eller ledelse.

Der skal gives beløbsmæssige oplysninger om de samlede vederlag m.v., herunder eventuelle pensionsbidrag og fratrædelsesgodtgørelser, som ydes, eller er ydet, til nuværende eller forhenværende medlemmer af ledelsen i det regnskabsår afrapporteringen vedrører. Oplysningerne skal gives fordelt på hvert ledelsesorgan. Tilhører en person flere ledelseskategorier (f.eks. både direktion og bestyrelse), og modtages vederlag m.v. for varetagelsen af begge ledelsesfunktioner, må den pågældende persons samlede vederlag m.v. opdeles på ledelsesfunktionerne og oplyses under de respektive kategorier (ledelsesfunktioner).

I forslagets stk. 3, nr. 2 defineres betegnelsen »nærtstående parter« i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24 (International Accounting Standard 24), der blandt andet indebærer, at to parter er nærtstående, hvis den ene part direkte eller indirekte kontrollerer eller har betydelig indflydelse på den anden part. Dette kan f.eks. være som følge af et moder/dattervirksomhedsforhold, ved repræsentation i ledelsen eller ved nært familieskab til et ledelsesmedlem. To virksomheder anses også for nærtstående, hvis de kontrolleres af samme modervirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, nr. 3 omfatter enhver form for likvide midler eller andre aktiver, der udloddes eller uddeles til en fysisk eller juridisk person, heri udbytteudlodninger til investorer samt investeringer og donationer efter forslagets § 5, stk. 2, nr. 2-4. Ved den årlige rapportering skal oplysninger fra hele regnskabsåret indgå.

Rapporteringskravet i stk. 3, nr. 4 indebærer, at en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed skal redegøre for politikker og praksis, som skal sikre, at virksomheden opfylder det sociale formål og ledes inddragende og ansvarligt. Ved politikker forstås i denne forbindelse bredt virksomhedens vedtægter, interne retningslinjer, målsætninger, strategier eller andre dokumenter, der beskriver, hvordan virksomheden arbejder. Virksomheden skal desuden redegøre for, hvordan den omsætter sine politikker til handling. Det kan eksempelvis være ved implementering af ledelsessystemer, udførelse af aktiviteter, inddragelse af en målgruppe, overskudshåndtering eller andre procedurer i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Virksomheden skal tillige oplyse om eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Hvis en Registreret Socialøkonomisk Virksomhed vælger at udbetale udbytte, skal den efter forslagets stk. 4 levere en beregning, der viser, hvilken forrentning af den investerede kapital, som det udbetalte udbytte svarer til for den enkelte kapitalejer. Endvidere skal det begrundes, hvorfor man mener at denne forrentning kan anses for værende rimelig. For at lave denne beregning skal virksomheden for den enkelte kapitalejer identificere 1) hvor mange penge er der investeret (tidligere udbetalt udbytte fratrækkes), 2) hvor mange år har den investerede kapital været til stede i virksomheden, og 3) hvad anses for at være en rimelig forrentning af kapitalen i den periode. Ved hjælp af disse tal kan virksomheden beregne, hvad der kan udbetales i udbytte på baggrund af den valgte forrentning. Efter indsendelse vil det være op til registreringsmyndigheden at vurdere, hvorvidt den pågældende forrentning er rimelig, henset til virksomhedens begrundelse herfor.

Såfremt rapporteringen efter stk. 3 sker i ledelsesberetningen i årsrapporten, jf. stk. 5, og virksomheden er underlagt en revisionspligt efter årsregnskabslovens regler, vil redegørelsen blive omfattet af den udtalelse, revisor skal afgive vedrørende ledelsesberetningen efter årsregnskabslovens § 135, stk. 5. I forbindelse med revisionen af årsregnskabet, og et eventuelt koncernregnskab, skal revisor påse, at oplysninger i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med oplysninger i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Revisor skal afgive en udtalelse herom.

Forslagets stk. 5 skal sikre, at de registrerede socialøkonomiske virksomheder ikke skal rapportere de samme oplysninger flere gange. Såfremt oplysningerne i forslagets stk. 3 fremgår af virksomhedens årsrapport skal dette anses for værende opfyldelse af rapporteringskravet.

Til § 7

Det foreslås i § 7, at det øverste ledelsesorgan skal sikre en forsvarlig ledelse af virksomhedens midler ved udbetaling af vederlag. Betegnelsen »det øverste ledelsesorgan« følger for kapitalselskaber af selskabsloven. For fonde og foreninger benyttes betegnelsen for bestyrelsen, mens det for andre selskaber dækker over det ledelsesorgan eller den personkreds, der udøver den overordnede og strategiske ledelse.

I relation til om et vederlag kan anses som sædvanligt efter hvervets art og omfang, kan der tages udgangspunkt i, hvad der udbetales for tilsvarende arbejdsopgaver i sammenlignelige virksomheder. Derudover skal den registrerede socialøkonomiske virksomheds sociale formål tages i betragtning i vurderingen af, om et vederlag kan anses som forsvarligt, da ledelsen er forpligtet til at føre en ansættelsespolitik i overensstemmelse med virksomhedens sociale formål. Det er det øverste ledelsesorgan, der bærer ansvaret for, at alle aflønninger er i overensstemmelse med lovens bestemmelser. Eksempelvis vil det ved foreninger og fonde være bestyrelsen, der står til ansvar for aflønningen.

Til § 8

Hensigten med forslaget § 8 er at begrænse mulighederne omgåelse af forslaget § 5, stk. 1, nr. 5 ved likvidation. Virksomheden skal ved likvidation således sikre, at et eventuelt overskud er anvendt i overensstemmelse med § 5, stk. 1, nr. 5.

I forslaget § 2 udvides denne begrænsning til også at dække kapitalnedsættelser. Således skal virksomheden ved kapitalnedsættelse sikre, at en udlodning holdes inden for begrænsningen fastsat i § 5, stk. 1, nr. 5.

§ 8 er et tillæg til de eksisterende regler, der gælder om likvidation og kapitalnedsættelser i anden lovgivning.

Til § 9

Forslagets § 1 gør Social-, Børne- og Integrationsministeriet til registreringsmyndighed ved registrering af socialøkonomiske virksomheder.

Forslagets § 2 bestemmer, at registrering og afregistrering efter lovforslagets § 3 samt indberetninger, som følger af lovforslagets kapitel 3 og 4, skal ske til Social-, Børne- og Integrationsministeriet efter regler udstedt efter § 10.

Efter forslaget § 3 kan Social-, Børne- og Integrationsministeriet nægte en virksomhed registrering, hvis den ikke opfylder betingelserne i lovforslagets § 5. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan udføre en stikprøvekontrol og eventuelt give virksomheden en registreringsnægtelse, hvis den ikke opfylder kravene i forslaget § 5. Dette skal meddeles virksomheden senest 4 uger fra registreringstidspunktet. Efter 4 uger har virksomheden efter § 4, stk. 2, ret til at benytte betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed«.

Ud over registreringsnægtelsen har Social-, Børne- og Integrationsministeriet også efter § 4 mulighed for at afregistrere registrerede socialøkonomiske virksomheder, der ikke overholder lovens bestemmelser. Dette giver Social-, Børne- og Integrationsministeriet mulighed for løbende, gennem stikprøvekontrol, at sikre, at virksomhederne opfylder lovens betingelser i § 5 og forpligtelser efter kapitel 4, og om nødvendigt afregistrere virksomheden på baggrund af stikprøvekontrollen.

Til § 10

Bestemmelsen i forslaget § 10 har til formål at give Social-, Børne- og Integrationsministeriet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om lovens administration. Dette omfatter eksempelvis hvortil registreringer og indberetninger efter denne lov skal ske, hvilke forhold virksomheden selv skal registrere, samt hvilke oplysninger og dokumenter, der skal offentliggøres.

Forslagets stk. 1, nr. 1 skaber mulighed for at indføre selvregistrering. Bemyndigelsen i forslaget stk. 1, nr. 1 sikrer en fleksibel regulering, hvor registrering efter kapitel 2 og indberetninger efter kapitel 3 og 4 kan foregå direkte i it-systemet, men der kan være eventuelle undtagelser for indberetninger i it-systemet som følge af it-systemets begrænsninger. Bemyndigelsen skaber desuden fleksibilitet i forhold til valget af it-system og kan eksempelvis give mulighed for, at Erhvervsstyrelsens it-system kan benyttes, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Den foreslåede bemyndigelse i forslaget stk. 1, nr. 2, omkring offentliggørelse af dokumenter, kan eksempelvis benyttes til at fastsætte regler om, at virksomheden selv skal offentliggøre vedtægtsændringer vedr. det sociale formål eller rapporteringskrav efter forslaget § 6 i selvbetjeningssystemerne, såfremt disse systemer bliver udviklet hertil.

Hensynet i forslaget stk. 1, nr. 3 er at sikre, at der kan skabe transparens i de registrerede socialøkonomiske virksomheder ved at gøres offentliggøre deres indgivne oplysninger.

Forslagets stk. 1, nr. 4 giver social-, børne- og integrationsministeren hjemmel til at fastsætte regler om gebyrer for bl.a. registrering og afregistrering og brugen af it-systemer, ligesom der kan udstedes rykkerbreve ved for sen betaling. Bestemmelsen kan eksempelvis benyttes til at fastsætte et gebyr for, at Social-, Børne- og Integrationsministeriet afregistrerer virksomheder, som, efter en stikprøvekontrol, ikke opfylder kravene i lovens kapitel 3 og 4.

Til Kapitel 6

Bestemmelserne i kapitel 6 bygger på bestemmelserne i lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændringer af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., og bestemmelserne i kapitel 6 har til hensigt at sikre faste retningslinjer for kommunikation mellem virksomheder og det offentlige. Bestemmelserne har til formål at regulere den kommunikation og dokumentationsudveksling, der følger af de regler, som er fastsat efter forslaget § 10. Det vil sige kommunikationen mellem henholdsvis Social-, Børne- og Integrationsministeriet og virksomhederne.

Med lov nr. 1231 af 18. december 2012 indførte man en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om obligatorisk digital kommunikation i 67 love på Erhvervs- og Vækstministeriets område. Ved lovforslaget L 16 fremsat den 3. oktober 2012 af erhvervs- og vækstministeren fremgik det:

»Det fremgår af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« fra oktober 2011, at »al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015«. Formålet med lovforslaget er at indføre hjemmel til at stille krav om, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder, borgere og det offentlige skal foregå digitalt på Erhvervs- og Vækstministeriets område og på Økonomi- og Indenrigsministeriets område, for så vidt angår indberetninger til Danmarks Statistik.

Lovforslaget fortsætter således den indsats med indførelsen af obligatorisk digitalisering på erhvervsområdet, der med bred politisk opbakning er pågået med bl.a. vedtagelsen af lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love, samt lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love. Det fremgår desuden af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi for 2011-2015 »Den digitale vej til fremtidens velfærd«, som den nuværende regering har tiltrådt, at virksomhederne skal foretage alle indberetninger digitalt til offentlige myndigheder fra 2012 eller snarest derefter, når den nødvendige lovgivning og de effektive løsninger er på plads.

Forslaget er et led i udmøntningen af regeringens målsætning om, at digital kommunikation mellem virksomheder m.v. og det offentlige skal udbredes således, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder og det offentlige fremover foregår digitalt.«

Der ønskes en ensartet regulering af kommunikationen med virksomhederne efter den lov, og social-, børne- og integrationsministeren tillægges kompetencer til at fastsætte lignende regler i deres kommunikation med de registrerede socialøkonomiske virksomheder. Bemyndigelserne i dette lovforslag medfører, at de nærmere regler om den digitale kommunikation mellem Social-, Børne- og Integrationsministeriet og virksomhederne kan udmøntes i takt med at de tekniske løsninger kommer på plads.

Det foreslås derfor, at der indsættes tre bestemmelser, der vedrører kommunikationsmåden i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra Social-, Børne- og integrationsministeriet om alle forhold, der er omfattet af loven.

Til § 11

Med forslaget § 11 skabes der hjemmel til, at social-, børne- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation om alle forhold, som er omfattet af lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder eller regler, som er udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Forslaget indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. til Social-, Børne- og Integrationsministeriet vedr. registrering eller indberetninger ikke anses for behørigt modtaget i styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra ministeriet, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Endvidere er det tanken at fastsætte regler om, at anden skriftlig kommunikation også skal foregå digitalt, f.eks. pr. e-mail.

Ved henvendelser til Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan ministeriet stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation, som følger af regler udstedt efter § 10.

Med bemyndigelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Bestemmelsen er formuleret således, at social-, børne- og integrationsministeren, »kan« fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation. Heraf følger, at det vil det være muligt at dispensere fra fastsatte krav om digital kommunikation i særlige tilfælde.

Da der vil være tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil fritagelsesmuligheden dog som udgangspunkt kun blive anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Fritagelsesmuligheden tænkes f.eks. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og den, der kommunikerer med, ikke kan få en dansk digital signatur. Endvidere vil fritagelsesmuligheden blive anvendt, hvis krav om digital kommunikation vil være i strid med EU-retten eller andre internationale forpligtelser. Fritagelsesmuligheden kan derudover eksempelvis også anvendes, hvis materialet er af en sådan beskaffenhed, at det ikke egner sig til digital fremsendelse.

Det forhold, at en virksomhed eller en person eksempelvis ikke er i besiddelse af computer og internetforbindelse, vil som udgangspunkt ikke berettiger virksomheden eller personen til at blive fritaget for krav om digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Efter det foreslåede stk. 2 kan der specificeres krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslåede stk. 3 fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til Social-, Børne og Integrationsministeriet, er disse adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Social-, Børne og Integrationsministeriet sender, er selskabet eller den fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Udtrykket »en digital meddelelse« er her brugt om en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via e-mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital vis.

Efter bestemmelsen anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Samme princip kommer til udtryk i § 10, nr. 1, i lov nr. 518 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post. Efter den nævnte bestemmelse anses meddelelser, der sendes under anvendelse af Offentlig Digital Post, for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen. For en nærmere omtale af dette henvises der til bemærkningerne til § 10 i lovforslag nr. L 160 af 13. april 2012: Folketingstidende 2011-12, A (1. samling), (L 160 som fremsat, side 21 f).

En digital meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Social-, Børne og Integrationsministeriet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for dem, dvs. når styrelsen eller ministeriet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen, f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som styrelsen har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, jf. lov om Offentlig Digital Post, eller modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls etc.), som afviser at modtage meddelelser.

Meddelelsen vil således blive anset for at være tilgængelig for adressaten, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den på-

gældende at overvinde. Som yderligere eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Ovenstående er eksempelvis afgørende for 4 ugers-fristen i forhold til at nægte en virksomhed registrering efter denne lov.

Til § 12

Der kan efter den foreslåede § 12 fastsættes regler om, at Social-, Børne- og Integrationsministeriet kan udstede afgørelser om registreringsnægtelse eller afregistrering uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Tilsvarende regler kan fastsættes i forhold til andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov.

Det følger af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen«, at regeringen vil sætte fokus på, at der overalt i den offentlige sektor sker en løbende nytænkning og effektivisering. Regeringen har derfor blandt andet fremsat L 13 Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) fremsat den 2. oktober 2013. Efter Justitsministeriets opfattelse er det væsentligt at sikre en smidig og tidssvarende regulering på området, samtidig med at de retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn, der ligger bag underskriftskravet, tilgodeses. For yderligere beskrivelse af justitsministeriets overvejelser om underskriftskravet henvises til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Desuden kan der efter stk. 2 fastsættes regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med Social-, Børne- og Integrationsministeriet som afsender. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som Social-, Børne- og Integrationsministeriet sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post, hvis dokumentet undtagelsesvist ikke sendes digitalt.

En række love, f.eks. lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love samt lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, indeholder regler om, at såkaldte maskinelle afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender. Dette vil eksempelvis omfatte tilfælde, hvor en virksomheds indsendelse af oplysninger, herunder indgivelse af en ansøgning til en forvaltningsmyndighed foretages digitalt via f.eks. en hjemmeside, og hvorefter et elektronisk databehandlingssystem træffer (og eventuelt også afsender) den pågældende afgørelse automatisk. De pågældende afgørelser er kendetegnet ved, at et digitalt databehandlingssystem på grundlag af nogle faste og entydige kriterier kan træffe afgørelsen. Som eksempel herpå kan nævnes en afgørelse om registreringsnægtelse eller afregistrering ved for sen indberetning eller manglende oplysninger i forbindelse med registrering efter forslaget kapitel 2, jf. § 5, eller senere rapportering efter forslaget kapitel 4. Der er således tale om afgørelser vedr. registreringsnægtelse eller afregistrering, der træffes, uden at en offentlig ansat (sagsbehandler) er involveret i afgørelsesprocessen.

Til § 13

Den foreslåede § 13 vedrører fravigelse af underskriftskrav for dokumenter, der er udstedt af andre end Social-, Børne og Integrationsministeriet, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Der er tale om dokumenter, som er udstedt af virksomhedens ledelse eller revisor m.fl.

Der kan f.eks. være tale om dokumenter, som er udarbejdet af selskabets centrale ledelsesorgan til brug for Social-, Børne- og Integrationsministeriets beslutningstagen. Endvidere dækker bestemmelsen dokumenter, som er udarbejdet af revisor, således at revisor eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Med forslaget præciseres det, at det er en forudsætning for at undlade personlig underskrift, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Det foreslås i stk. 2, at social-, børne- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges. Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan der desuden fastsættes regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Til § 14

Det er centralt for registreringsordningens omdømme, at socialøkonomiske virksomheder overholder eneretten til anvendelse af betegnelsen Registreret Socialøkonomisk Virksomhed i henhold til loven. Hvorfor det forslås, at uretmæssig brug af betegnelsen »Registreret Socialøkonomisk Virksomhed« (RSV) i forslagets § 5 kan straffes med bøde.

For at der skabes tillid til registreringsordningen er det også væsentligt, at der ikke sker en omgåelse af udbyttebegrænsningen. Derfor er en overtrædelse af § 8, vedrørende dokumentation på, at likvidation og kapitalnedsættelse sker i overensstemmelse med § 5, stk. 1, nr. 5, ligeledes strafbelagt.

Forslagets stk. 2 bestemmer, at juridiske personer, der begår en overtrædelse, kan pålægges strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

Til § 15

[Valg af ankenævn udestår]

Til § 16

Efter forslagets § 16 kan social-, børne- og integrationsministeren fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Til § 17

Lov om registrerede socialøkonomiske virksomheder gælder ikke for Færøerne og Grønland.